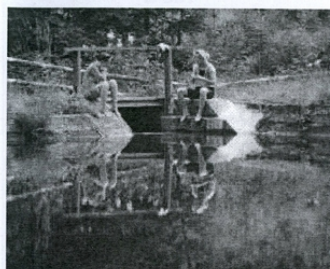
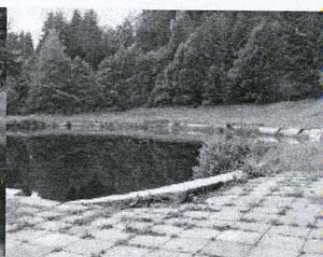
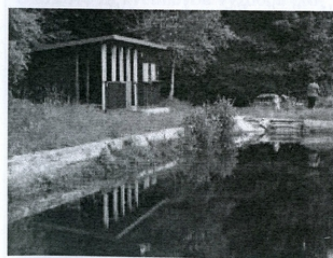

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník 7-8/2008, redakce: Ivana Řehořová, náklad 450 ks, cena 10 Kč. Příspěvky zasílejte do 25. dne
sudého měsíce do městské knihovny tel: 481 540 278
nejlépe přílohou na vetrnik@vysokenadjizerou.cz. Vytiskl H&H Servis 2008.

VĚTRNÍK

**Chcete se koupat?
Zapomeňte na to!**

Červenec - srpen 2008

**ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

Pranostiky

Co červenec neuvaří, srpen nedopeče.

Červenec nese parna, krupobití a medovice, jesti hojný na bouřky a vichřice.

*Prší-li na den Panny Marie Navštívení (2. července),
po čtyřicet dní bez deště není.*

Jaká povětrnost na Sedm bratří (10. července), taková po sedm týdnů patří.

Na Markétu-li prší (13. července), vlašské ořechy ze stromů srší.

*Věje-li na den Rozeslání svatých apoštolů (15. července) jižní vítr,
bude velká dražota a tam, odkud věje, velká láce.*

Na svatého Eliáše (20. července) dopoledne léto, odpoledne podzim.

*Na Máří Magdalenu (22. července) ráno poprchává,
poněvadž ona Pána svého oplakává.*

Do Jakuba (25. července) zeličko, po Jakubu zeli.

*Když na svatou Annu (26. července) mravenci pilně lezou a kopky dělají,
hádá se na tuhou zimu.*

Je-li první týden srpna horko, bude v zimě mnoho sněhu.

Chodí-li husa v srpnu po ledě, chodí v listopadu po vodě.

*Vyrostle-li ze žita stoklasa, uživí se sedlák i chasa; naroste-li metlice,
neuživí se ani slepice.*

Potí-li se Dominik (4. srpna), bude ještě Marek (25. dubna) v kožiše.

Na svatého Vavřince (10. srpna) slunečnost, vína hojnost.

Na Marie Nebevstoupení (15. srpna) prvních vlaštoviček loučení.

Ke svatému Rochu (16. srpna) bývá hojnost hrachu.

*O svatém Bartoloměji (24. srpna) naplne jelen do řeky,
a proto se nemá již nikdo více koupati.*

Prší-li na den Stětí Jana Křtitele (29. srpna), zkaží se ořechy.

Z archivu Vlastivědného muzea pro Vysoké nad Jizerou a okolí

ZPRÁVY z městského úřadu

ZMĚNA ADRESY MĚSTSKÉHO ÚŘADU Náměstí Dr. Karla Kramáře č. 227

Vysoké nad Jizerou 512 11
Tel. 481593902 (fax), 481593903,
služební mobil starosty 724178338
a tajemníka 724180027
e-mail:
mestsky.urad@vysokenadjizerou.cz

000

Poděkování

Městský úřad děkuje panu Pavlu Šaldovi a zaměstnancům AD servisu za pomoc při stěhování trezoru do nového objektu radnice a paní Klauddii Blažkové za květinovou výzdobu prostoru čekárny autobusové zastávky u nemocnice

000

Upozornění občanům ohledně odpadů

Neplette si, prosím, rampu na třídění odpadu (pet lahve, komunální plast, papír) s živelným odkladem nepotřebných věcí z domácnosti včetně hadrů (i když jsou popsány vzkazy případným novým uživatelům). Je zakázáno házet do šrotu lednice, televize a pod. Likvidují se formou svozu nebezpečného odpadu na jaře a na podzim.

000

Připravuje se vyhláška o pravidlech pohybu psů na veřejném pro-

stranství.

Nepochopitelná krádež dvou plastových konví na hřbitově, kam byly umístěny pro starší občany kvůli lehkosti, i s označením Městský úřad, se stala během dvou tří týdnů jejich pobytu na místě.

Město v současnosti nezaměstnává hrobníka, **úklid a údržbu hřbitova** provádí zaměstnanci města a dvě pracovníce úklidové čtyři. Třetí (pí E. Poloprutská) je momentálně zaměstnaná jako pomocnice ve školní kuchyni. V případě potřeby vykopání hrobu se obraťte na pana tajemníka.

*Informace tajemníka města
P.Štěpánka*

000

Hovory S

Stěhování městského úřadu bylo dokončeno. Všechny složky fungují jako ve staré budově. Navíc je místnost pro policii, která je zatím nevyužívána. Úřad sídlí v prvním patře v rozlehlých prostorách. V nové obřadní síni se ještě dokončují vnitřní úpravy, ale už teď je vidět, že bude pěkná. Úžasná je podlaha. Bezbarierový přístup na úřad je u zadního vchodu a spočívá ve výtahu, na který si zazvoníte.

Firma P & P pomohla v mnoha případech nad rámec smlouvy o rekonstrukci úřadu a za to se patří poděkovat.

Z bytů, které už byly přiděleny, se uvolnily dva. Jednoho se zřekla paní

Sirotková ze Zlaté Olešnice a byl přidělen na zasedání 14. 7. Monice Náchodské ze Tříče, nyní v Roprachticích. Dále volný největší byt dostali Petra Doubalíková z Vysokého s Robertem Kodejškou. Zájemci o druhý uvolněný byt místo Mgr. Lucie Strnádkové se mohou hlásit na městě. Přidělen bude na zasedání 11. srpna.

Ještě se vrátíme k bývalému sídlu městského úřadu. Jakže to bylo s prodejem p. M. Petruškovi. Protože školní jídelna i s rekonstrukcí objektu bývalé knihovny vyžadovala větší náklady, než s jakými se počítalo (okna, podřezávání, rozvody vody, odpadu, elektřiky, dveře, obklady chodeb, dlažby, fasáda, schodiště a rampa vzhledu do dvora) a kraj už nepříspěl, zůstaly dvě v termínu neproplacené faktury firmě P & P. Ty byly prodejem vlastně splaceny a ještě další práce firmy pro město se nemusely uhradit. Menší částka byla ze strany kupce zaplacená, aby celková hodnota činila čtyři miliony. Město se zbavilo dluhu. Tak jako tak se počítalo s tím, že výtěžek z prodeje půjde na náklady za školní jídelnu. Vzhledem k těmto okolnostem byla na poslední chvíli před podpisem smlouvy dána přednost této transakci před prodejem manželům z Turnova. Ti měli o zakoupení objektu velký zájem, zřejmě měli své plány a nevdala jim ani cena ani nájemníci. Byty se nyní musí urychleně vyklidit, paní Bartoňová má už byt přidělený v bývalé spořitelně a pan Tahovský má možnost bydlet v pečovatelském domě.

Rekonstrukce probíhá v mateřské škole. Jedná se o opravu kuchyně a

prostor, které k ní patří. Součástí úprav je i byt manželů Pourových. Paní Pourová ve školce uklízí. Bylo už nezbytné vyměnit přívody vody, elektřiky, topení a vylepšit koupelnu.

Celkovou rekonstrukci prochází byt paní Preisslerové ve ski chatě č. 292. Provádí firma pana Velagyiho.

Zahajuje se rekonstrukce veřejného osvětlení ulice Věnceslava Metelky.

Jak pokračuje **výstavba ve městě?** „Dřevěné městečko“ za vodárnou má z větší části dokončené komunikace – rozvod plynu, vody, kanalizace, elektřiky. Inženýrské sítě vybuďovala osvědčená solidní firma ZIKUDA, Vodohospodářské stavitelství Turnov. Firma P & P zahájila stavbu domů.

Stavební povolení pro Holanďany záviselo na vodě. Zaplatili si vrt, rozvod vody i kapacita měla odpovídat nejméně vteřinovému litru. Teď zbývá napojit se do vodárny. V plánech na zahájení stavby za Aktivem došlo ke změně územního plánu. Snížil počet apartmánů a přiklonil se k většímu počtu rodinných domů, přičemž výška domů bude snížena o jedno patro.

Oba projekty se staví za účelem prodeje a pronájmu, zatímco čtyři nové domky na „Vystřkově“ pod parkem na pozemcích prodaných soukromníkům, budou sloužit ponejvíce k rekreačním účelům.

Vrt pod mezí na místě pálení čarodějnic je zde pro zavlažování fotbalového hřiště. Dřevěná bouda, která se v těchto místech vyloupá, slouží fotbalistům jako technické zázemí.

Je **zakázáno** v těchto místech za hřištěm **ukládat** jakýkoli **spalný materiál bez povolení**.

Koupaliště zůstane jak je, nebude už sloužit svému účelu a chloubu minulých generací tak zmizí. Pozemek, který byl okrašlovacímu spolku půjčen při vybudování plovárny, patřil odjakživa soukromníkům. Majitelé se měnili, přišly restituce, odkoupení pozemků. Až město koupaliště provozovalo a udržovalo, nikdy nebylo jeho majetkem a nikdy nevlastnilo pozemky, na kterých leží. Pozemek Schröťrových odkoupil jak známo pan Čech, zbylé pozemky patří Vagenknechtovým. Názory na to, zda vyklízet, sekat, čistit, vyvážet odpady, když tu nic městu nepatří a nemůže o ničem rozhodovat bez souhlasu majitelů, se různí. Nikdo také nechce mít za nic odpovědnost. Každopádně koupaliště je v tak zanedbaném stavu, že se pomalu rozpadá, zarůstá a obklopuje odpady od lidí, kteří neváhají nechtěně zaneřádit přírodu. Jedinou pozitivní věcí v této smutné záležitosti je to, že v kalné vodě spolu s žabincem bydlí čolci a stovky pulců, z kterých snad budou žabky. Nabízí se otázka, proč město nekoupilo pozemky s koupalištěm, když byly k prodeji. Názorem pana starosty je, že za současného stavu, ať už k němu došlo jakkoli, je sehnat dotaci a vybudovat koupaliště nové, například v Kalifornii. Ti, kdo ve „mlejnách“ vyrůstali, asi rádi nejsou a předkové. ...

*Rozhovor se starostou města
J. Maturou zpracovala I. Řehořová*

OKÉNKO PODNIKATELŮ

Bytové studio interiérové

Od 2. června je v bývalých prostorách prodejny Sport Falco umístěna nová provozovna s prodejnou. Firma pana Libora Černohorského z Roztok u Semil se zabývá výrobou na zakázku. Od roku 1997 zrealizovala úspěšně mnoho zakázek truhlářského charakteru. Nabízí výrobu a realizaci kompletního vybavení domácností, chalup, kanceláří. Její specializací je výroba kuchyňských linek a vestavěných skříní na míru, veškerého nábytku a dále obklady oken, podlah, dveří. Upřednostňuje individuální přístup k zákazníkovi. Na základě vašich představ a finančních možností vypracuje konkrétní cenovou a vizuální nabídku. Používá materiál v prvotřídní kvalitě jako je masiv (buk, dub, javor, smrk, borovice, olše) a dýha s povrchovou úpravou, lamino a PVC potahované MDF desky. Pro zkrášlení zahrady dodá firma zahradní nábytek. Dále nabízí ratanové zboží a sortiment barev a výrobků pro dekorace stěny a jiné prvky značky OIKOS. Na vaši návštěvu se těší denně kromě středy a neděle, v sobotu jen dopoledne, příjemná mladá paní Vladislava Černohorská. Podle jejích slov předpokládá firma do budoucna rozvinout nabídku o svítidla a jiné bytové doplňky.

I.Ř.

Restaurace Spořitelna

V pátek 13. června byla otevřena restaurace v budově současné radnice. Provozovatel Crazy baru, fungujícího jako penzion, pan Jan Pleskač, má restauraci Spořitelna v pronájmu u městského úřadu. Sám i vaří, střídá se s novým kuchařem. Jak mi sdělila paní Dagmar Adamová, při zahájení provozu hrála živá hudba, přišlo na 70 až 80 návštěvníků a otevřeno bylo do pěti hodin ráno. S živou hudbou k tanci se počítá jednou měsíčně. Restaurace se rozjíždí, střídají se dvě obsluhy, otevírací doba je od devíti do dvaadvaceti hodin. Kapacita je asi 55 míst. Vaří se levná a dobrá jídla pro širokou veřejnost i obědy pro lidi v pracovním procesu. Bude možné objednat rozvoz i do domu pro nemohoucí. Hotovky si můžete dát v cenové relaci 50 až 60 korun. Točí se pivo Krušovice 11° a 12°. Na večere si zajdete na steak nebo ryby, v restauraci se používá gril, zapíjet je možné běžnými druhy vína i nealkoholických nápojů. Možné je i venkovní sezení.

Textil – obuv – sport pana Hoang Minh Hunga se přestěhoval s jeho paní do zadních prostor Železářství-domácí potřeby – elektro.

Hotel Větrov

Vila Větrov, jejímž majitelem je společnost s r.o. P.H.L. Loket Praha,

má nového vedoucího. Náměnce Golem Travel Praha zastupuje pan Václav Krucký s paní Tamarou Čáhojovou a provozní Lenkou Bělohávkovou. Hotel dále zaměstnává servírku, údržbáře, kuchaře, dvě pokojské a stále zde pracuje pan Jaroslav Tahovský. Všichni si vzájemně pomáhají kde je třeba. Vypomáhá i paní Bohuslava (Alena) Vojtíšková z Jilemnice se smlouvami a jako průvodkyně ovládající perfektně němčinu, angličtinu, francouzštinu. Informace mi ochotně podali s panem recepčním Hynkem Tůmou. Na Větrov jezdilo teď třikrát více lidí, hodně z Německa, Holanďanů ubývá. Stává se ale, že je hostů méně, některé zájezdy se nenaplní a klienti pak odřikají rezervace.

I.Ř.

Josef Harčarik: Vyhodnocení letošní zimy ve Vysokém nad Jizerou

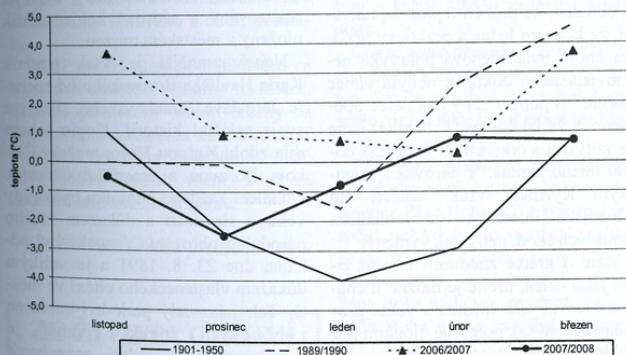
Vím, že je poněkud nepatřičné přinášet ohlednutí za minulou zimu v období vrcholícího léta, ale nedostatek času způsobil, že článek vychází trochu později, než v minulých letech. Právě uplynulá zima ukázala, jak je ošidné dát na první dojem. Když svatý Martin, dokonce ještě s několika denním předstihem, přivezl do Vysokého nad Jizerou sníh, a v následujících dnech jeho příděl dokonce významně narůstal, mohlo se zdát, že se bude jednat o zimu jak se patří pořádnou. Podíváme-li se však na průběh zimy dnes, s odstupem několika měsí-

ců, musíme si přiznat, že po slibném začátku se mnohé změnilo. Jenom pro základní připomenutí, následující hodnocení vychází z analýzy teplot vzduchu, měřených ve 2 metrech elektro-nickým záznamníkem dat (dataloggerem) na zahradě mých rodičů, a sněhových měření, které opět podstatným způsobem zajišťovala moje matka.

A jak tedy uplynulá zima dopadla? Z hlediska teplot ji lze určitě charakterizovat jako velmi proměnlivou. Zatímco listopad byl v porovnání s dlouhodobým průměrem o 1,5°C chladnější, prosinec již byl pouze teplotně průměrný a leden a únor pak byly výrazně teplejší než je obvyklé (odchylka od dlouhodobého průměru

zjistíme, že se vrátil k normálu. Ani naměřená minimální teplota (-12,6°C na Štědrý den ráno) neukazuje na nijak třeskutou zimu. Přestože ve Vysokém nejsou obvyklé žádné výjimečné mrazy (neleží v mrazové kotlině, ani např. u vodní plochy), k běžně dosahovaným -18 až -20°C (absolutní minimum -26°C bylo naměřeno v únoru 1929) má letošní hodnota vskutku daleko. Vcelku dobře dokreslí ráz počasí minulé zimy také vyhodnocení tzv. mrazových a ledových dnů. Mrazových dnů (tedy dnů, kdy minimální denní teplota poklesla pod 0°C) bylo v období listopad až březen celkem 123, což je o 3 více než je dlouhodobý průměr. Ledových dnů (tj. dnů, kdy

Vysoké nad Jizerou - průměrné měsíční teploty vzduchu ve vybraných zimních obdobích

činila +3,2, resp. +3,7°C). Při porovnání průběhu počasí v lednu a únoru se pak březen mohl zdát jako výrazně chladný, avšak, podíváme-li se na něj z hlediska dlouhodobých teplot,

maximální denní teplota nedosáhne 0°C bylo celkem 50 (o 8 méně, než je průměr). Jistě nepřekvapí, že arktický den (den s maximální denní teplotou pod -10°C) se v letošní zimě žádný

nevyskytl; nutno však podotknout, že takovýchto dnů je ve Vysokém velmi málo. Pro ilustraci uvádím graf průměrných měsíčních teplot vzduchu, naměřených v letošní zimě. Graf je doplněn také o dlouhodobé průměry za období 1901-1950 a zimy 1989-1990 a 2006-2007, které, jak je z grafu patrné, byly ještě výrazně teplejší.

A jak lze hodnotit letošní zimu z hlediska sněhové pokrývky? Souvislá sněhová pokrývka trvala celkem 107 dní, což je o 14 dní méně, než kolik činí dlouhodobý průměr. Nicméně je to ještě poměrně dobrý výsledek oproti např. loňské zimě, kdy byla zaznamenána pouze v 70ti dnech. Poněkud nezvykle byla maximální výška sněhu naměřena již 14. listopadu (63 cm). Vedlejší maxima pak byla 8. ledna (30 cm) a 26. března (27 cm). S ohledem na průběh teplot nepřekvapí, že koncem ledna a prakticky většinu února byla sněhová pokrývka nesusvislá nebo dokonce nebyla vůbec žádná. Při popisu zimy pak nelze opomenout, že také letos (1. března) jsme se potýkali s orkánem – tentokrát dostal jméno Emma. V porovnání s loňským Kyrilem však našťastí ani z hlediska intenzity, ani z hlediska vzniklých škod, nebyl tak výrazný.

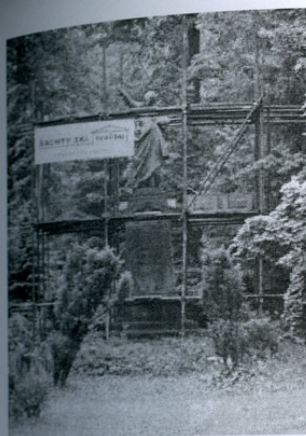
Mám-li krátce zhodnotit letošní zimu jako celek, určitě je možné ji charakterizovat jako mírnou a velmi proměnlivou, avšak poměrně dlouhou (od počátku listopadu do konce března), s dlouhým obdobím výrazných oblev (trochu paradoxně hlavně v lednu a v únoru, kdy by normální zima měla naopak vrcholit.

OBČANSKÁ SDRUŽENÍ

Park básníků a restaurace plastik

Právě takto bývá nazýván vysoký městský park, neboť ho zdobí pomník Viktora Dyky, pamětní deska Antonína Sovy a především pomník Karla Havlíčka Borovského. Občanské sdružení Vysoké poklady (dále OSVP) se ujalo úkolu plastiky v parku restaurovat a jejich okolí zahradnický upravit. Náklady na tyto akce jsou kryty ze sponzorských darů a vše je vždy předem projednáno se zastupitelstvem města. Obnovy pomníku Viktora Dyky a desky Antonína Sovy byly již realizovány a sádrové kopie plastik uloženy v městském muzeu.

Nejvýznamnější je však pomník Karla Havlíčka Borovského od sochaře Jaroslava Strachovského. Ten má svoji zvláštní historii. Kopie tohoto díla zdobí Kutnou Horu, pražský Žižkov, Borovou a americké Chicago. Odhalení každého pomníku bylo vždy velkou slavností a důkazem živého národního obrození. Vysoký byl odhalen dne 23. 8. 1891 a je velkým důkazem vlasteneckého citění ve městě. Tak jako celý park byl zaplacen z občanských sbírek. Pomník je v současné době velmi zanedbaný. Kovový věnec kolem nápisu dokonce někdo ukradl. OSVP dohodlo se zastupitelstvem města, že uhradí restaurátorské práce a město zajistí lešení kolem pomníku. Restaurátorské práce

provede během letošního léta Mgr. Jiří Kašpar z Prahy. Po dokončení bude zahradnický upraveno i okolí pomníku.

OSVP nabízí všem podnikatelům ve Vysokém umístění reklamy na lešení. Získané prostředky budou určeny na hrazení úprav. Kontakt na OSVP buď v muzeu nebo na telefonním čísle 777078561. Předem všem, kteří se zúčastní této akce, děkujeme.

Ivo Vodsedálek, předseda OSVP

ZE ŽIVOTA CÍRKVÍ

Církev československá husitská

Co pro nás ještě dnes znamená osobnost Jana Husa?
dokončení

Své učení pro své věřící Hus shrnul v Devíti zlatých pravidlech jak uctít Boha a prospět své duši.

První zlaté pravidlo: Ten, kdo dá Bohu za svého pozemského života jediný haléř, ten Pána Boha uctí a své duši více prospěje, než kdyby po smrti tolik zlata dal, jako se vejde mezi nebe a zemi.

Druhé zlaté pravidlo: Ten, kdo jedině nespravedlivé slovo vydrží pro Boha, ten více Pána Boha uctí a své duši prospěje, než kdyby o svůj hřbet tolik metel zničil, kolik jich může narůst v největším lese.

Třetí zlaté pravidlo: Ten, kdo se vůči slabšímu nebo nižšímu člověku pokoří, ten více Pána Boha uctí a své duši prospěje, než kdyby putoval z jednoho konce světa na druhý, a přitom v každé šlépěji zanechal krvavý otisk.

Čtvrté zlaté pravidlo: Ten, kdo nechá Boha vládnout všemi svými údy, ten více Pána Boha uctí a své duši prospěje, než kdyby kvůli Bohu po hlavě prochodil celý svět.

Páté zlaté pravidlo: Ten, kdo pro své hříchy poctivě prolíje jedinou slzu, ten více Pána Boha uctí a své duši prospěje, než kdyby po smrti tak nařikal, že by mu z očí dvě řeky tekly.

Šesté zlaté pravidlo: Kdo si váží Pána Boha nade vše stvoření, ten více Pána Boha uctí a své duši prospěje, než kdyby Matka boží se všemi svými svatými za něj prosila.

Sedmé zlaté pravidlo: Ten, kdo nikoho nerozumně nesoudí, ten více Pána Boha uctí a své duši prospěje, než kdyby byl jako svatý Vavřinec na rožni upálen.

Osmé zlaté pravidlo: Ten, kdo nějakému stvoření učiní pro Boha jakékoli milosrdenství, ten Pána Boha více uctí a své duši prospěje, než kdyby byl jako svatý Pavel vytržen do třetího nebe.

Deváté zlaté pravidlo: Ten, kdo se neprotiví Boží vůli, ten více Pána Boha uctí a své duši prospěje, než kdyby svět, kdyby mu patřil, daroval Bohu.

Mgr. Jaroslav Křivánek, farář

FC Kalich - AC Vatican 2:1

V neděli 8. června ve Vysokém nad Jizerou proběhlo dlouho očekávané fotbalové utkání mezi husity a katolí-

ky. Zápas FC Kalich - AC Vatican měl vyrovnaný průběh. Už se zdálo, že se oba soupeři rozejdou s remízovým výsledkem. Nakonec tři minuty před koncem hrací doby se podařilo husitům vstřelit rozdílovou branku a proto FC Kalich porazil AC Vatican 2:1. I přes velké herní nasazení a vzájemnou rivalitu, nebyly uděleny žádné karty. Hráči AC Vatican nesli porážku velmi těžce. Odveta se koná v září na hřišti nažhaveného soupeře v Jablonci nad Jizerou. Uspěť v katolickém kotli

nebude jistě lehké. I tak se na odvetu těšíme. O výsledku budeme na stránkách tohoto listu opět informovat.

Jaroslav Křivánek, farář ve Vysokém nad Jizerou a kapitán FC Kalich

Hudba a obrazy ve vysokém sboru

Slavnostní otevření výstavy Duchovní energetické obrazy autorky Hany Brojové ze Zdic a komorní koncert sestavený ze skladeb na téma Lásky v hudbě světových mistrů v interpretaci Ivany Housové (mezzosoprán), Jaroslava Hlúže (housle) a Jitky Křivánkové (klavír) připravila Náboženská obec Církve československé husitské ve Vysokém nad Jizerou na sobotu 14. června 2008 od 15 hodin ve vysokém sboru ThDr. Karla Farského.

Návštěvníci si poslechli ukázky z děl Antonína Dvořáka, Johanna Sebastiana Bacha, Georga Friedricha Händela, Wolfganga Amadea Mozarta, Camilla Saint-Saënsa, Enrica Toselliho... a prohlédli si obrazy tvořené metodou automatické kresby, přičemž autorka je seznámila i se svým životním příběhem a okolnostmi, které ji jako dospělou a bez předchozí průpravy ke kreslení přivedly.

Zatímco zpěvem a hudbou v podání již známých a oblíbených interpretů se posluchači těšili pouze v sobotní odpoledne (ale určitě ne naposledy), výstava bude pro zájemce přístupná až do konce letních prázdnin.

al

Církev římskokatolická

Výjimečně byl zaveden pořad římskokatolických bohoslužeb v červenci a srpnu 2008 v kostele sv. Kateřiny Alexandrijské ve Vysokém nad Jizerou tak, že po zmíněném období jsou slouženy pravidelně jen nedělní mše svaté v neobvykle posunutý čas, tedy v 11.00 hodin, nebude-li ohlášeno jinak.

Poutní mše svatá ve Sklenářicích u kaple sv. Anny po loňském vynechání se opět slouží v neděli 27. července.

ZPRÁVY Z MUZEA

Pozvánka na výstavy

Přes staré obrázky vzpomínáme ...
– výstava starých pohlednic Vysokého nad Jizerou doplněná dobovými fotografiemi ze sbírek Petra Beneše a Jiří-

ho Ďoubalíka.

(V obrazárně muzea 2. 8. 2008 až 5. 10. 2008 s vernisáží v sobotu 2. 8. 2008 v 15.00 hodin)

-

Krása v kameni – výstava minerálů a drahých kamenů nalezených a zpracovaných panem Břetislavem Polákem

(V expozici muzea 7. 8. 2008 až 5. 10. 2008)

*

Oznámení pro badatele!

Všem, kteří se chystali v létě roku 2008 k badatelské návštěvě Vlastivědného muzea pro Vysoké nad Jizerou a okolí, se tímto omlouváme, neboť od 19. června 2008 do odvolání (nejspíše do konce září 2008) není, z provozních důvodů, přístupna muzejní badatelna. Toto se týká nejen písemností a obrazového materiálu (ostatně naše fondy a sbírky jsou beztoho podle archivního zákona zatím nepřístupny), ale i trojrozměrného materiálu, včetně knih. V mezích možností i nadále pracujeme na lepším zpřístupnění sbírek pro badatele. Za pochopení děkují

zaměstnanci muzea

VÍTE, ŽE...

Malovací kurz

První týden v červnu jste mohli vidět na různých místech počínaje parkem množstvím mladých lidí s malířskými stojany, jak se zaujatě snaží zachytit štětcem a barvami pohledy na okolní krajinu a vysoká zákoutí. Paní

Libuše Veselská zvědavými otázkami získala informace pro Větrník.

Železnobrodská střední škola si pro

letošní malovací kurz svých žáků vybrala lokalitu Vysokého nad Jizerou. Malířsky velice zajímavou a rozmanitou krajinu si škola zvolila na doporučení pedagoga Mgr. A. Jana Háška, jehož rodina z Vysokého pochází a který zdejší okolí dobře zná.

Malování v plenéru je pro studenty novou zkušeností, která navazuje na jejich dovednosti získané při práci ve školních ateliérech. Studenti 2. a 3. ročníku, rozdělení do šesti menších skupin, absolvují týdenní kurz, během kterého zkouší malovat nejenom různé typy krajiny, ale rovněž zdejší lidovou architekturu či městské motivy. Pedagogové – výtvarníci by se se studenty do Vysokého rádi vrátili i v příštím roce. Pochvalují si nejenom krajinu, ale i vlnivé přijetí a pozornost míst-

ních obyvatel. Existuje dokonce úvaha připravit ve Vysokém malou výstavu z nejlepších maleb studentů.

(Střední uměleckoprůmyslová škola sklářská v Železném Brodě kromě kresby, malování, modelování a práce se sklem nabízí ke studiu jazyky, dějiny umění i počítačovou grafiku. Pro více než 70% absolventů zajišťuje pokračování na vysokých školách. V současné době škola vzdělává přes sto žáků v sedmi specializovaných oborech výtvarného zaměření. Kromě toho nabízí nový obor aplikované chemie. Školu máte možnost poznat osobně během některého ze dnů otevřených dveří (20. 10. 2008) nebo na webových stránkách www.supss.cz.)

*Za odpovědi děkujeme
Mgr. A. Martinu Hlučkovému*

Prostory po bývalé zelenině jsou opět volné. Paní Dana Tryznová se rozhodla, že je využívat nebude.

V POTRAVINÁCH JEDNOTY došlo k personálním změnám. Novou vedoucí je paní Eva Večerníková. Škoda, že kromě jiných, na něž jsme byli zvyklí, odešla paní Jana Košťatková, která i podle vyjádření pana Ing. Chudoby z Ústí nad Labem v Nové Pace, byla velmi schopná a ochotná. Tři prodavačky zůstaly, ostatní pracovníce jsou nové.

ŠKOLNÍ OKÉNKO

ZŠ

Patříme k sobě 11. ročník festivalu zdravotně postižených

Jedna z akcí Podkrkonošské společnosti přátel dětí zdravotně postižených se sídlem v Semilech zahrnuje mnoho aktivit, které spojuje myšlenka, že postižení a zdraví patří k sobě. Na jednu takovou akci jsem byla 16. dubna pozvána Mgr. Drahoslavou Nýdrlovou, ředitelkou ZŠ Vysoké nad Jizerou. Jednalo se, ve Vysokém, již o tradiční vystoupení zdravotně postižených určené žákům místní ZŠ. Pozvání jsem s radostí přijala a ačkoli jsem díky své maličké dcerce mohla opravdu jen

„zaběhnout na skok“, zanechalo ve mně představení, jehož část jsem mohla shlédnout, velmi silné emoce. Divadlo, které se snad jmenovalo „Mrazík“, bylo vtipné, rytmické, hřejivé u srdce, prostě lidské. Po několika málo taktech první písničky jsem byla na-prosto vtažena do atmosféry sálu divadla Krakonoš, pohupovala se a tleska-

la spolu s diváky základní školy. Jen s těžkým srdcem jsem po chvíli odcházela. Na chodbě jsem potkala dvě děvčata a nedalo mi, nezeptat se jich, jak se jim vystoupení líbí. Jedna z dívek byla účinkující a s rozzářeným obličejem řekla, že má strašnou radost, jak se děti smějí, jak moc tleskají a jak je jich hodně. Druhá dívka shodou okolností byla divačka. Ta mi s úsměvem odpověděla: „To jak hrajou a že mají radost, že se jim to povedlo, se mi moc líbí. Nejrači bych hrála s nima.“ Svou odpověď dívka jen jinak formulovala název a smysl celého festivalu a to, že opravdu patříme k sobě. Pro mě osobně znamenala tato krátká „exkurze“ na vystoupení milé pohlázení po duši a už dnes se těším na nějakou z akcí ročníku příštího, na kterých účast všem čtenářům vřele doporučuji!

Kateřina Pšeničková

Cvičná kuchyňka

Součástí zrekonstruované školní družiny je i cvičná kuchyňka, ve které se žákyně osmé třídy vzdělávaly v předmětu Pracovní činnosti – příprava pokrmů. Naučily se obsluhovat

elektrické přístroje a další vybavení kuchyňky, obeznámily se s bezpečností při práci v kuchyni a první pomocí při ošetření poranění, osvojily si zásady zdravé výživy a další poznatky. Ale hlavně vařily: studené předkrmy (jednohubky, zeleninové špízy, sýrové rolády a další), palačinky, slaný nákyp, zeleninové a ovocné saláty, kuřecí závitky s bramborovou kaší a oblohou, pekly vánoční cukroví a velikonočního beránka a na závěr si udělaly střechu z BeBe sušenek s tvarohovým krémem a banánem. Kuchyňku využívaly i další třídy (druhá, pátá, šestá) a děti ve školní družině. Příští školní rok budou pravidelně chodit do cvičné kuchyňky dvě třídy – sedmá, která se bude učit podle ŠVP, a osmá – ještě podle programu ZŠ.

Mgr. Drahoslava Nýdrlová

Herečka Štěpánka

Jako každý rok, tak i letos paní knihovnice Iva Řehořová připravila s dětmi z recitačního kroužku divadelní vystoupení. Tentokrát to byli „Milenci z bedny“ a hlavních rolí se ujali Štěpánka Skalská a Josífek Bartoň. Na scéně se dále objevila Míša Košťatková, Josef Sládek a Jan Hejral ml. Vystoupení to bylo velmi hezké a vtipné. Výkony herců byly vskutku obdivuhodné, zvláště pak u těch nejmenších. Paní Řehořové patří náš dík.

Vy jste se již v minulém čísle Větrníku dozvěděli, že Štěpánka Skalská je velmi šikovná recitátorka. Ona je ale také velmi talentovaná herečka. My jsme se rozhodli Štěpánku trochu vy-

zpovídat a vám tak možnou budoucí držitelku cen za herecké výkony trochu více představit.

Štěpánko, proč se ti líbí divadlo?
Mě strašně baví hrát a vystupovat před diváky.

Musíš se učit spoustu věcí zpaměti, jak dlouho to trvá?

Nejdřív jsem se učila krátké texty, pak delší. Naposledy jsem měla 7 papírů a některé i z obou stran. Trvá to dlouho. Když něco zapomenu, tak už se to nesmí na jevišti opravovat, ale někdy mi taky někdo napovídá.

Líbí se ti hrát spíš hodně nebo zlé lidi?

Raději ty hodně.

Chtěla bys být herečka, až vyrosteš?

Ano.

Čteš ráda pohádky?

Ano. Teď čtu Záhadu tajemného zámečku. Četla jsem víc pohádek. Mám knížku o zvířátkách, tu mi koupila mamka.

Jakou pohádkovou postavu máš nej-

raději?

Mám ráda všechny postavy. Nejraději mám postavy z Princezny ze mlejna. Tam se mi líbí všechny, ale jen ty hodně.

Jakou roli bys jednou chtěla hrát?
To je mi jedno. V Princezně ze mlejna bych chtěla hrát Elišku.
Máš nějakou oblíbenou herečku?
Nemám.

Štěpánce děkujeme za rozhovor a přejeme ji hodně štěstí a úspěchů v další kariéře recitátorky i herečky.

Se Štěpánkou hovořila
Mgr. Jana Vodseďálková,
upravila Mgr. Lucie Burgermeisterová

Kam vedou kroky letošních absolventů?

Letos končí povinnou školní docházku 34 žáků. Protože to byl početně silný ročník, byli devátáci od sedmé třídy rozděleni do dvou paralelních tříd. Tak se stalo, že se poprvé v historii školy objevili „áčáci“ a „béčáci“.

Konec letošního školního roku pro ně znamená nový začátek – po prázdninách nastoupí do škol, jejichž výběr započal již v 2. pololetí 8. ročníku, kdy jim návštěva Úřadu práce v Semilech naznačila, že jde již „do tuhého“. Zde se poprvé setkali s aktuálními informacemi z trhu práce. Podruhé si návštěvu zopakovali na podzim, to byli již v devítce a většina měla poměrně přesnou představu, co dál. Následovala Burza škol v Turnově a mnozí využívali bohaté nabídky dnů otevřených dveří, informací na webových stránkách škol a referencí od známých a přátel.

Výsledkem celého snažení a práce je umístění všech žáků. 25 jich pokračuje

na maturitním oboru, devět v učebních oborech, zaměřených především na motorová vozidla (automechanik, autolakování, mechanizátor lesní výroby), vybírali si ale i tradiční obor kuchař – číšník nebo truhlář.

Šest dětí si zvolilo ISS ve Vysokém nad Jizerou, pět ISS v Semilech, hojně jsou zastoupena i gymnázia, na kterých bude studovat šest devětáků a pět pátáků. Čtyři žáci nám odejdou do Nové Paky, dvě žákyně do Náchoda, dvě do Jablonce nad Nisou, dva do Liberce, dalšími místy jsou Hořice, Lomnice nad Popelkou, Turnov, Trutnov a Mladá Boleslav. Bezkonkurenčně nejdál zavály zájmy a talent jednu žákyni – do Prahy na konzervatoř.

Za celý učitelský sbor přejí těm skoro dospělým, skoro samostatným a stále se učícím mladým lidem mnoho úspěchů, odvahy a správných rozhodnutí v jejich další životní etapě.

Mgr. Marta Hájková,
výchovní poradce

Z KULTURY

DIVADELNÍ KUKÁTKO

Pohádkový park

První prázdninový víkend přináší úlevu a pohodu pro školní děti, začíná pro ně období volnosti bez školních povinností a kroužků s volnějším režimem. Prázdniny na druhé straně přináší starosti rodičům malých dětí, kdy pro ně musí zajistit hlídání.

Divadelní spolek Krakonoš ve Vy-

sokém nad Jizerou chtěl připravit radostný a spokojený příchod prázdnin všem: malým i velkým dětem, rodičům, babičkám a dědečkům a připravil 29. června již tradiční Pohádkový park. Pozvali jsme celé rodiny na odpoledne, plné hravých soutěží pro děti, dobrého občerstvení a laskomin pro jejich dohlížející. Zápisem u vstupu děti dostaly příležitost získat body ve dvanácti disciplínách, v nichž zkoušely svoji fyzickou zdatnost, obratnost i zručnost. Pro nejzdatnější byla připravena i májka s dobrotami. Krojovaná obsluha přidělovala body dle výkonů jednotlivých dětí a zaznamenávala je do soutěžních průkazek. Výsledný součet potom dával příležitost vybrat si pěkné věcné ceny všem účastníkům. Prání nejmenších „Maminko, já chci panenku!“ nebo „Babičko, pomoz mi vybrat auto!“ mohla být splněna, stejně jako přání školáků vybrat si míče, nafukovací kruhy, sady pastelek a fixů, bloky a náčrtníky a mnoho dalších cen. Soutěžní průkazky byly slosovatelem a nejhodnotnější ceny při vyhlášení v závěru.

V této souvislosti bychom chtěli poděkovat všem sponzorům, podnikatelům, právníkům i fyzickým osobám, kteří přispěli finančními i nefinančními dary. Bylo to celkem 37 názvů firem, spolků a jmen, jimž patří toto poděkování. Děkujeme také Městskému úřadu ve Vysokém nad Jizerou, který nám k akci poskytl městský park, dále pak zapůjčil stánky na občerstvení a pro děti hojně využívané houpacíky.

A ještě trochu statistiky závěrem. Pohádkový park připravovalo 56 dob-

rovolníků z řad členů Divadelního spolku Krakonoš nebo jejich přátel a rodinných příslušníků. Celková účast přesáhla 300 návštěvníků, z nichž sou-
těžilo 162 dětí.

Program Pohádkového parku zpestřili modeláři, kteří rozzářili oči nejen děti, ale i tatínků a dědečků. Svoji účast s ještě větším počtem modelů přislíbili i v dalším roce.

Začátek prázdnin se v Pohádkovém parku vydařil. Přejeme všem čtenářům, aby i celé prázdniny byly spokojené a klidné, aby naši čtenáři prožili jen příjemné chvíle stejně jako návštěvníci Pohádkového parku.

Ing. Marcela Škodová

Divadelní spolek Krakonoš si Vás dovoluje pozvat na jedinečnou příležitost ve středu 10. září, kdy od 19.30 hodin v divadelní budově Krakonoš odehraje soubor divadla Pod Palmovkou. Praha komedii SKVRNY NA SLUNCI. V hlavních rolích budeme mít šanci shlédnout Jana Révaie, Terezu Kostkovou (dobře známá tvář ze Stardance) a další. Neváhejte a objednávejte si lístky u pana Pacholika v prodejně P+P Klenot ve Vysokém. (Cena 170 a 150 Kč.)

KDP 2008			
Termín představení		Divadelní soubor	
pátek 10. října 16:00 a 19:30 hodin	Divadelní spolek bratři Mrštíků, Bělaradice Alena Chalupová	Jozef Bouček	
sobota 11. října 16:00 a 19:30 hodin	DS Žitčian, Žitčice	Jaromír Břehov	
neděle 12. října 16:00 hodin	host přehlídky	beseda	
neděle 12. října 19:30 hodin	DS Křepera Sedská	Otto Zelenka	
pondělí 13. října 16:00 hodin	Defilé Pohádku SČDO	5 výstupů	
pondělí 13. října 9:00 a 19:30 hodin	DS Eduarda Vojana, Bělnec Jan Heger - Kučera, Karel Černý	Monolog ženy, monolog mužů, dialogy Albás a Vilém Mrštíkové	
úterý 14. října 8:30 a 10:45 hodin	Divadelní spolek Vojan, Lučice nad Odřinou Jaroslav Vondruška	Vlastimil Peška	
úterý 14. října 16:00 a 19:30 hodin	Divadelní spolek Krakonoš, Vysoké nad Jiz Milan Schejbal	Simon Williams	
středa 15. října 16:00 a 19:30 hodin	Doveda Sloupnice	E. A. Longan	
čtvrtek 16. října 16:00 hodin	DS Smotani hadice, Křenovice Hana Hásová, Jakub Šírek	Hana Hásová, Jakub Šírek	
čtvrtek 16. října 20:00 hodin	Divadelní soubor Týl Králupy Zdeněk Němeček	Ray Cooney	
pátek 17. října 16:00 a 19:30 hodin	Ořechovské divadlo, Ořechov	Vlastimil Peška, Jean Baptiste Mořane	
sobota 18. října 15:00 hodin	Divadelní studio D3 Karlovy Vary host přehlídky	Peter Tunin	
		Anna Ratajská	
		Nejbláznivější den	

Změna programu vyhrazena!

Na listopad plánujeme další ze **série cestopisných besed** s PaedDr. Liborem Turkem. O tématu besedy můžete hlasovat na internetu. /<http://ds-krakonos.iol.cz/dsk-anketa.htm/>

««««

Strašně jsem se nasmál

Honzíku, nedávno jsi mi vyprávěl, že jste se školou v květnu byli v hasičovně na divadle. Co to bylo?

Už si přesně všechno nepamatuju. Bylo to scénky o tom, jak se vyvíjelo divadlo

Kdo hrál?

Putovní divadlo někde od Hradce. Hráli dva chlapi. Převlékali se do různých postav, i ženských.

Jak to prováděli?

Měli tam stůl s tyčemi a závěs a tam se rychle převlékali. Používali hodně kostýmů a obrazy umělců.

Pro koho hráli?

Pro druhý stupeň základky.

O kom?

Třeba o panovnících, kteří se zabývali uměním. Byl tam jeden zlý na každého.

Jakým způsobem vám hráli?

Bylo to hodně srandovní, smál jsem se, zapojovali i publikum.

Jaké divadlo?

Z různých zemí. Třeba v Rusku vojáci v těch jejich chlupatých čepicích šli za nějakým nadřizeným a jeden se opíjel. Vypadalo to jako vodka.

Pamatuješ si některé scénky?

Sluha obsluhoval pána, tajně mu ujídal pudink a pak ho hodil do diváků. Byl umělý. Srandovně se hádali, jeden podváděl, nechtěl hrát

copatou holku ze statku, která otrávil manžela, protože ho neměla ráda. A pak byla scénka pod balkónem. Na něm byla šlechtička, tu si vyhlédli mezi diváky, myslím Nikolu Smovou. Pod ním byli dva a jeden s dlouhým nosem druhému radil verše.

Takže se ti to líbilo.

Jo. Hrozně jsem se nasmál.

S Honzíkem Dostálem si povídala I. Rehořová

««««

Milenci z bedny na prknech Krakonoše

Vysoká městská knihovna s divadelním spolkem Krakonoš uvedli na jevišti divadla Krakonoš v pondělí 2. června 2008 od 9.00 hodin pro diváky především z vysocké základní školy a v sobotu 7. června 2008 od 19.00 hodin hru podle textu Ludvíka Aškenazyho (1921-1986) „Milenci z bedny“ (1959) ve zdařilé úpravě Ivany Řehořové. Toto druhé veřejné představení jsem spatřil jako jeden ze skrovného počtu šťastných diváků, kteří se o něm dozvěděli a neměli v daný čas jiné nutné zaměstnání, kupříkladu sledování přenosu evropského mistrovství v kopané, v němž zástupci jednoho sdružení středoevropských zemí, v tomto případě těch českých, „utrpěli“ vítězství nad zástupci konfederace dalších středoevropských zemiček, tentokrát však švýcarských kantonů. Právě střední Evropu si autor předlohy nesl za svého života nejen ve svém díle, ale již

ve svém přijetí, které odkazovalo na jeho původ z Židů aškenázských, tedy z Židů „německých“ zemí, miněno oproti těm užívajícím obřadů obvyklých ve Španělsku, či naopak v širém Polsku. Sám se narodil v české části Slezska. Zrůdné ideologie dvacátého století, zneužívající komplikované národnostní složení střední Evropy, měly zásadní vliv na jeho tvorbu, kdy poté co měl možnost přímé účasti ve vojenském boji proti té nacistické propadl té komunistické. Ovšem od dobové poplatných textů se uchýlil, vyléčen smutnou dobovou skutečností, k textům pozoruhodně svérázných poetiky dětství, k nimž vedle proslulých Dětských etud náleží i Milenci z bedny. Ve vysokém zpracování došlo k vhodnému odstranění některých dobových atributů, například příslušníka Sboru národní bezpečnosti, původního textu a jeho filmové podoby v druhé části filmu Hry a sny. To bylo nepochybně ku prospěchu větší nadčasovosti textu, ač nebylo možným vynechání základu hlavní zápletky, totiž vystavení dekretu na byt parku malých dětí na bydlení v bedně mladým malířem. Změna na nájemní smlouvu by byla asi natěsně násilnou, vždyť mnohé staré dekry na byty jsou snad stále v platnosti k žalu mnoha z majitelů bytů právě místo nájemních smluv. Oproti zmíněnému filmu z roku 1958, který měl podle webových informací ČSfilmu premiéru 20. března 1959, tedy v roce vydání textu hry tiskem, ubylo, ku prospěchu spádu děje, postav a navíc i vysočtí mladí herci dokázali, že zvládají více rolí bez potíží. Ovšem dvě hlavní postavy,

v pozoruhodném provedení Štěpánky Skalské a Josefa Bartoně, měnily role pouze v rámci hry ve hře, tedy holčička na nevěstu, či jak uvádí program podle tradiční dětské hry na maminku a chlapeček na ženicha, čili na tatínka, ale ostatní předvedli i několik rolí. Jan Hejral mladší hrál souseda, dbalého čistoty dvora od beden, ale též komedianta (ve filmu role Ladislava Peška) a vzhledem ku svým hudebním vlohám i doprovázejícího pianistu. Josef Sládek si zahrál malíře (ve filmu role Miloše Nesvadby), ale též řidiče, ba i hlas papoušků. Michaela Košťáková zahrála nejen Slávku, malířovu milou, ale též babičku (ve filmu role Terezie Brzkové) a nevěstu. Tomáš Tryzna se objevil jako stěhovák (ve filmu role Josefa Hlinomaza). Zdar představení umožnili i osvětlovači Jan Vaverka mladší a Josef Škoda, zvukaři Jan Vaverka junior a Adam Bartoň, tvůrkyňe kostýmů i přehledné scény se svým obvyklým smyslem pro vkusnost Věra Preisslerová, autorka kreseb Lenka Richterová a ochotná pomocnice Jiřina Preisslerová. Díky jim všem vyjádřil i hojný upřímný potlesk obecenstva.

Michal L. Ják

Kéž mají nebe na zemi

„Malé děti – malé starosti, velké děti – velké starosti.“ Toto staré moudro dříve nebo později potvrdí rodiče všech dospívajících jedinců. Z více či méně známých hormonálních důvodů jsou ratolesti schopné deptat své otce a matky tisícími způsoby, našťástí však mívají i světlé chvíle, kdy se projevují tak, že je v nich možné poznat „vlastní krev“ – jsou milé, šikov-

né, bystré, dobře naladěné, vtipné...

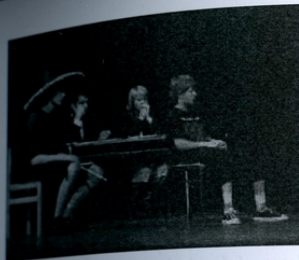
K takovým fajn okamžikům patřilo i závěrečné vystoupení letošních absolventů vysoké základní školy, žáků 9. A a 9. B, které tyto budoucí středoškoláci připravili na čtvrtek 26. června 2008 od 19.00 hodin v divadle Krakonoš pro veřejnost a tamtéž na druhý den od 8.30 hodin pro děti a učitele, aby se rozloučili se svým dosavadním, „povinným“ působištem. Představení nazvané Stop škola s nimi vytvořila vedoucí Městské knihovny ve Vysokém nad Jizerou Ivana Řehořová, jež si zaslouží obdiv nejenom za scénář a nastudování, ale i za vytrvalost v boji s občasným nezájmem, nechutí a vrtkavostí účinkujících. Zahrál si i gym-

nazista Pepa Sládek, světla si vzali na starost Honza Vaverka starší a mladší, zvuk Pepa Škoda a Honza Pohanka.

Bylo krásné pozorovat, jak „devátáci“, včetně těch, do kterých by asi nikdo neřekl, že najdou odvahu a vyjdou na jeviště, byli bezprostřední a suverénní, i když s nimi údajně cloumala tréma, jak hezky tančili, zpívali (i „zpívali“), hráli na hudební nástroje, recitovali, mluvili o svých zálibách, o vztahu ke škole, hlásili se také k nectnostem, přátelsky i kriticky charakterizovali spolužáky, prozrazovali své plány a touhy...

Flétna, klavír, kytara, housle, bicí..., brusle, kolo, motorka, kánoe..., fotbal, hokej, volejbal, stolní tenis, lyžování, snowboarding, džudo, aerobik..., divadlo, Vrabčáci, recitace, zpěv, malování, keramika..., rybaření, myslivost, péče o zvířata nejrůznějšího druhu, Sbor dobrovolných hasičů, počítače..., lelkování, lenošení... tomu všemu se tyto děti věnují nebo věnovaly a reálně nebo v náznamech většinu z toho předvedly na jevišti. Řekly tak o sobě mnohem víc, než si uvědomují.

Je opravdu dobře, že holky a kluci a ani Ivana Řehořová to při návratu nevzdali a že vystoupení se uskutečnila. Po loňské absenci žáků deváté třídy na jevišti Krakonoše z důvodu jejich nezájmu bylo letošní vystoupení absolventů vysoké základní školy v pořadí již deváté – doufejme, že se hezká tradice udrží, veřejnost bude i v budoucnosti moci využívat příležitosti blíže poznat slušňáky i raubíře z posledního ročníku „základky“ a učitelům se také v dalších letech dostane od žáků poděkování v této for-

mě.

V rámci představení „devátáci“ odpovídali na dotazy členů komise. Poslední otázka zněla, jak si představují nebe na zemi. Některé odpovědi byly dětsky bláznivé, některé dospěle vážné. Ať už však jsou přání holek a kluků končících letos povinnou školní docházku ve Vysokém sebezbyznějším či sebeserióznějším, moc jim přeji, aby se jim plnila.

Kéž se tito „malí dospělí“ na nových působištech uchytí, obstojí tam a jsou spokojeni při studiu i v osobním životě. Udělají tak šťastnými i spoustu lidí kolem sebe.

*Za často si zoufající, ale našťástí mnohdy i potěšené rodiče
Alice Sládková*

PS Základní školu ve Vysokém nad Jizerou letos ukončili: Míra Babec z Roztok u Semil (RS), Jana Bartoničková z Horní Tříče (HT), Honza Čivrný z Vysokého nad Jizerou (VnJ), Zdenka Dobrá z Roprachtic (R), Bára Dolenská ze Škodějova (Š), Nikola Dolenská (RS), Ondra Farský (RS), Lenka Hásková (R), Veronika Havlová (VnJ), Bára Heyduková (VnJ), Ni-

kola Holeček (VnJ), Marek Hykman z Jesenného (J), Lada Chlumová (VnJ), Ondra Josífek (VnJ), Jirka Jurco (Š) a Pěta Kobr (HT) z 9. A, již vedla třídní učitelka Jaroslava Haklová, a Zuzka Kobrová ze Sklenařic (S), Míša Košatková (VnJ), Iva Kvardová (VnJ), Denisa Martincová (VnJ), Jirka Meixner (J), Pepa Mládek z Jablonce nad Jizerou, Martin Nechanický (VnJ), Vítek Nesvadba z Bozkova, Bára Nesvadbová (VnJ), Honza Nosek (S), Tomáš Pančenko (VnJ), Čest'a Sládková (VnJ a HT), Nicole Smová (VnJ), Pepa Škoda (HT), Tomáš Tryzna (VnJ), Tomáš Valášek (VnJ), Lukáš Valčíš (VnJ) a Lukáš Vedral (VnJ) z 9. B vedené třídní učitelkou Mgr. Martou Hájkovou.

V programu na rozloučenou nakonec vystoupilo dvacet devět absolventů. Představení bylo natáčeno, autorem obrazově-zvukového záznamu je Honza Vaverka mladší.

Vzpomínka na spisovatele Zdeňka Róna

Před šedesáti roky, 13. července 1948, zemřel za rekonvalescence v rodném Vysokém titel a vykladač českých podkrkonošských tradic i nenásilné technické modernizace, Ing. Zdeněk Rón.

Jeho povídky a větší prózy i téměř stovka básní byly inspirovány láskou k drsné kráse zdejšího kraje a k vytrvalé a solidární pracovitosti „horáků“, jimž je domovem.

Taková je horská zem'

*Ticho, až bolí; a taková je horská zem':
její řeč nejhutnější v mlčení semknutém.
Vrch podle vrchu a každý čelo z jednolitých skal
a každý těžkou přísahou, že zůstane, když ty bys nezůstal.
Na mezi šípek v světlíčku a v doušce mateří,
ať trn a trn, přec' cítíš svěžest příměří,
přec' poznáváš – i kdybych neměl nic, to jedno
že sladko žítí jest, ať vespolek, ať sám.
Pod lípy korunou, zalehlou včelstvem staletí,
hle, rodu svatý stín pad' do snů tvému dítěti
a medovinou vzpomínek tvůj vzpružil chabý den,
abys, jak muži patří, šel k dílu posílen.
Runou cest prastarých tu závěť synům svým psal kraj:
od lidí k lidem osud můj, můj i tvůj věčný máj.
Od lidí k lidem pouť přes nenávisti strž.
A kdyby všichni srdce ztratili, ty neztrat', třimej, drž!*

Z Rónovy sbírky K pramenům (1940)

PhDr. Jaroslav a Jasněna Kohoutovi, zeť a dcera

Z HISTORIE dávné i nedávné

Městská kronika

Rok 1933

4. část

Urna s popelem Antala Staška odcizena a pomník poškozen. Odměna 1000 Kč tomu, kdo usvědčí pachatele. Případ je velmi záhadný.

Velmi krásné podzimní počasí, na slunci až 38° C.

Dne 1. 10. vydalo město propagační nálepky v arších po 20 obrázcích

22

v prodeji ve třech odstínech, cena 1 Kč. Slouží ke zvýšení turistického ruchu a byly občanstvem vřele přijaty. Byly zhotoveny pražskou grafickou firmou V. Neubert. Přátelům našeho města a rodákům jsou rozesílány poštou. Výtěžek případně ve prospěch nákladů s okrašlováním města i jeho propagací.

Dne 2. 10. byl proveden nový pronájem honitby na dobu šesti let p. Vojt. Josífkovi, bývalému nájemci Vojákovy mlýna za obnos 540 Kč ročního nájmů. Honební výbor se usnesl uspořádat dva společné hony.

Dne 8. 10. střeleno 7 zajíců, 22. 10.

střeleno 24 zajíců.

Ve dnech 9. až 14. 10. se zřizuje nová školní zahrada pod Adovnou za vedení vrchního zahradníka Jana Horačka z vily Dr. Kramáře.

Malíř Jaroslav Skrbek má výstavu Stará Praha v Bruselu.

Dne 21. 10. poprvé ozářeny radniční hodiny elektrickým světlem na samostatné rozsvěcování - provedl hodinář Karel Hnyk.

Dne 26. 10. napadl první sníh.

Dne 28. 10. oslava 15. výročí naší samostatnosti ve větším měřítku než minulá léta. Domy ozdobeny prapory. Průvod s hudbou od sokolovny k vodárně a zpět, hudební sbor zahrál Kdož jste boží bojovníci u busty popraveného rodáka Müllera a Hoši od Zborova u pomníku padlých. Projevy z balkonu divadla, hymna a koncert ve dvoraně divadla. Počasí nevlídné, vítr, zima, ale hojná účast i z okolních obcí. Večer akademie v divadle Krakonoš.

Dne 29. 10. celý den prší a probíhá náhlý sraz sokolstva v celé naší vlasti. Na Petruškovy vrchy se dostavilo 613 členů, z toho 203 vysokých.

Dne 30. 10. opět slabý výroční trh dobytka.

Krkoněše jsou bílé, počasí drsné, mlhy.

Národní letecká sbírka ve zdejší obci vynesla 2.112 Kč odvedených do Prahy.

Dne 30. 10. byl zastaven provoz státní autobusové linky Vysoké - Semily pro trvalou pasivitu

(2 šoféři, 2 autobusy). Zahájena byla r. 1923 a vyžadovala finanční prostředky. Obec poskytovala zdarma

garáž a nocovnu.

*Pokračování přístě
Ivana Řehořová*

Sejkorák

Už jsem jednou o sejkoráku psala, to ale bylo v souvislosti s jiným příběhem. Dnes to bude čistě o této taneční zábavě.

Nevím přesně, čím to byl nápad a že kdy – když jsem začínala rozum brát, byla to už tradice. Každý rok poslední srpnové úterý, někdy předposlední, jak to zrovna vyšlo, pořádali vysočtí studenti v sokolovně na rozloučenou s prázdninami taneční zábavu a protože se pekly právě, nefalšované vysoké sejkory, říkalo se jí sejkorák.

V pondělí navečer připravili mí rodiče velký sál. Po obvodu rozmístili židle a stoly a v dolním rohu postavil tatínek malé podium pro studentskou kapelu. Maminka dala na stůl bílé ubrusy a vázičky s květinami ze zahrádky, studenti si sál dozdobili nějakou tou svou veselou kresbou a bylo pěkně na tancování.

V úterý odpoledne začalo veliké škrábání brambor. To byla práce děvčat, no chlapci také pomáhali. Já, jak já byla šťastná, když jsem povyrosla a mohla se také zapojit, už kvůli té legraci kolem.

Bylo doškrabáno a do kuchyně nastoupily maminky současných i minulých studentů. To jsme se nemuseli stěhovat na půdu, jen se do kouta složila postel, aby se tam vešel ještě jeden stůl. Připravovalo se těsto na sejkory a dělaly se také oblíbené oblož-

23

né chlebičky. Ale ne nějaké silné, rychlo-vlaškosalatové, ale poctivé, labužnické, mazané utřeným sardelovým máslem, mistrně obložené, se sardelovým očkem. Ještě dnes u nás všem takové chutnají.

Pak už se začali scházet tanečníci, spustila muzika a z kuchyně zavoněly první sejkory. Důležité byly pláty na plotně, musely být hladké, zabroušené. Potřely se kůží z uzeného špeku, těsto – žádný česnek a koření, jen sůl a kmín a trochu mouky na zahuštění – se na ně tence rozetřelo, placičky se opekly po obou stranách, upečené potřely po jedné straně rozpuštěným máslem, stočily do ruličky a ještě teplé, voňavé, roznášely hostům v sále.

Takové pochoutce se nedalo odolat. A už vůbec nevadilo, že vám máslo stékalo po prstech. Ani vážení otcové rodin se nestyděli si ty prsty pěkně olíznout.

Zábava netrvala dlouho přes půlnoc, žádný tvrdý alkohol, a přesto bylo veselo, plno tance a zpěvu, ano, tenkrát se ještě hodně zpívalo. A nechyběly ani slzičky loučení a sliby, že zase za rok...

Muzikanti odešli poslední, tatínek uklidil stoly a ještě v noci s maminkou zametli sál, to před sebou metli navlhčené piliny, aby se do nich nabalil prach.

Maminku ráno čekal úklid celého baráku, od galerie až po suterén. Večer se totiž hrál už zase biograf. Pomohli jsme aspoň tím, že jsme postavili židle, pěkně do řad, podle čísel. Když začali chodit první návštěvníci na představení, byla sokolovna opět jako ze škatulky.

Naposledy v osmatřicátém. Pak přišla okupace, protektorát a válka.

A stejně vím, že na sejkoráky vzpomínali rodiče nejraději, protože každé poslední srpnové úterý, někdy předposlední, jak to právě vyšlo, si říkali: „Dnes by byl sejkorák...“

Anna Čeřovská

„Jizera to nepustí...“

Do Vysokého přicházejí bouřky nejčastěji od Tábora, Kozákova a Ještědu. Málokdy přijde bouřka od hor. Proto se ve Vysokém říkávalo a dodnes říká, že od hor „to Jizera nepustí...“

Před mnoha a mnoha léty jsme šli se sousedkou paní Soudnou a našimi malými kluky Mojžíškem a Pepíkem na plovárnu. Kluci si hráli v brouzdališti a my dvě jsme se osvěžovaly plaváním v příjemně chladné vodě vysokého koupaliště. Najednou od hor zahřmelo a nad plovárnu se objevily tmavé mraky. Rychle jsme se sbalili a odcházeli domů. Na plovárně nám říkali: „Nespěchejte, vždyť Jizera to nepustí!“ Došli jsme do farského lesa u silnice ke hřbitovu, když tentokrát „to Jizera pustila“. Snad od té doby jsem venku ve volné přírodě takové běsnění živlů nezažila. Blesk stíhal blesk, vzápětí hromové rány, průtrž mračen, která později přešla v krupobití s většími kousky ledu, vichřice, která v lese počala lámat i silnější větve. My všichni jsme seděli přikrčeni za hromadou dřeva, děti brečely a my

dvě jsme se bály, aby na nás některá větve nespadla. Když bouře trochu ustoupila, šli jsme domů. Byli jsme sice úplně promočení (ale vždyť bylo léto), ale šťastní, že se vracíme bez úrazu.

„Jizera to většinou nepustí,“ ale když to pustí, tak to stojí za to.

Miloslava Hausmannová

ROZHOVORY

Jak se žije v kravíně

Kde jsi zaměstnaný a co je hlavní náplní tvé práce?

V zemědělském družstvu Horal Vysoké nad Jizerou. Ošetřovatel skotu. Starám se o krávy, o telata a ... o kočky. (Ale to nadřizení neradí vidí. Dvačet dva kusů koček, které tady žijí, většinou někdo zanesl. Krmím je tím, co přinese kolega Malík nebo zbytky ze školní jídelny. Tolik myší na takový kravín není.)

Jaký máš vztah ke svým svěřencům?

Jsou to naše mlékodárkyně. Až se kráva zdá být tupá, je inteligentní. Vážím si jí. Pamatuje si svoje místo, rozpozná svoje tele, je vybíravá i mlsná. Mám je rád. (Citát ze zákoníku na ochranu zvířat.) Říkám jim „mařeny“. Většina funguje na pískání. Každá má své jméno a slyší na ně.

Namátkou?

Liza, Sluně, Nikola, Krasava, Spermie, Řepa. (Někdy získaly jména po svých ošetřovatelkách a ošetřovatelích.)

Pamatuješ si je?

To ne. V uchu mají obvykle šestimístné identifikační číslo na tabulce. Tabulku s číslem, jménem, dnem otelení a připuštění, má každá kráva u svého stání. Najdeme tam i další údaje s kritérii pro dojení.

Kolik kusů dobytka má družstvo, v kterých kravinech a jaké druhy?

V jedničce, dvojce a ve Tříčce po 96 kusech, ve Staré Vsi víc, ve Sklenářicích je nová velkokapacitní stáj s volným ustájením krav. Já pracuju na dvojce, ale podle potřeby musíme zaskočit i do jiných stájí. Výhradní plemeno je český strakatý skot.

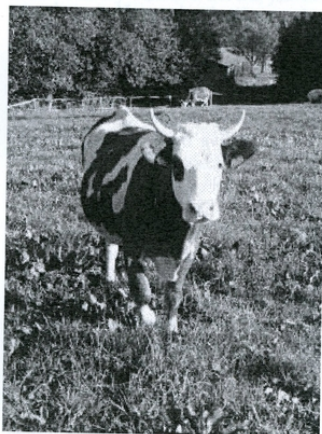
Jak se odvíjí život zdejší krávy?

Každá kráva má jednu ročně tele, někdy i dvojčata. Ve Sklenářicích byl kdysi dokonce případ trojčat, což je rarita. Kráva je stelná průměrně devět měsíců. Dva měsíce před porodem se přestane dojit, aby měla sílu na výživu telete ještě v břiše a po otelení mohl nastat nový proces laktace. Při otelení se snižuje dojivost z dvaceti litrů denně na zhruba šest. Tele narozené s naší pomocí se krmí mlékem krávy z láhve. Po dvou až třech dnech pije z kyblíku s dudlíkem a do deseti dnů pije samo 10 litrů mléka denně. Telata jsou umístěna zvlášť v teletníku (Stará Ves, Tříč a Stanový) po jednom měsíci v kravíně. Poprvé se kráva připouští ve druhém až třetím roce svého věku nebo po dosažení hmotnosti. Jalovice se u nás poprvé otelí. V případě slabé dojivosti jde na jatka. Jak dlouho u nás vydrží, záleží na kvalitě a kvantitě mléka. Ta se dá ve většině případů ovlivnit krmnou dávkou, kterou nám

ochotně připraví naši traktoristi, a zacházením. Býčci v teletníku se prodávají na zástav, to znamená na maso. Vykrmíme je, ale u nás se nezabíjejí. Průměrný věk naší krávy při dobrém zdraví a laktaci je 8 až 10 let.

Čím krmíte?

Senáží (ze seschlé trávy), siláží (z čerstvé trávy), senem a šrotem čili jadným krmivem (obilí a minerální látky). Krávy pijí vodu.

Jak je to s vyháněním krav na pastvu?

Je jednodušší dostat krávu za žrádlem než žrádlo ke krávě. Má ráda trávu. Vyjma čtyř hodin jsou v létě celý den i noc venku a to za každého počasí. Domů chodí jen na dojení ráno a večer v pravidelné době. K naší práci patří připravovat místa na pastvinách. Na velké pastvině by spásly krá-

vy to nejlepší a proto se dělí na díly a postupně se přidávají. Šéfová, vůdčí stáda, bučí na čumily.

Utíkají?

K tomu, aby krávy neutekly, slouží elektrický ohradník s plašičem na zvýraznění, takzvaná fangle. Používá se kvůli respektu krávy i kvůli lidem. Motorkáři vědomě ohradníky bourají. Díru si v tu chvíli kráva najde a uteče. Pořád přemýšlí nad tím, kudy by utekla. Při prvním vyhánění na jaře se musí naučit pást a to, že nesmí za drát. Vyženou se do pevné ohrady z kůlů a hrázek (jakoby zábradlí). Tady pomáhají všichni zaměstnanci. Přístroj, který napájí drát, se říká cerberus a dává se do země. Krávy to zkouší a když jedna vydrží zásah proudu a přetrhne drát, ostatní projdou. Kráva když chce, tak uteče vždycky.

Jak situaci řešíte?

Vzniklé škody se likvidují přes pojišťovnu.

Jaké případy se staly?

Nejdál byly u kostela a kolem drogerie. Nepříjemné je vniknutí krav na soukromý pozemek. Následkem pak může být třeba silně znečištěný bazén a rozezlený majitel.

Kam vyháníte?

Kraviny vyhánějí postupně. Každý má své pastviny. Jednička pod bytovkami směrem ke Staré Vsi. Dvojka pod zahrádkami, u silnice na Roprachtice i na Šibeničáku. Třič na vrších a v Loučkách, Stará Ves kolem Barejtova kopce. Asi týden trvá, než si krávy najdou místo na uvázání ve stáji, když se vrací z pastvy. Poprvé lítají po kra-

vině a hodinu trvá jejich uvázání. Pak už jsou uvázané za čtvrt hodiny. Před a po teleti se nechávají doma deset dní a jeden den v říji, kdy přijíždí inseminátor k umělému oplodnění.

Do kdy pasete?

Záleží na počasí a dokud je tráva. Do října až listopadu.

Kolik vás je a jak se střídáte?

Na dvojce jsme tři, jinak jsou čtyři. Střídáme se po dohodě ráno a odpoledne.

Co obnáší práce ve stáji?

Když jsou krávy na pastvě, to máš stáhnout hnůj, vyčistit stání, čerstvě podestlat, vyčistit žlab a připravit krmení. Staráme se o dojení zařízení a předávání mléka mlékárně, odkud každý den přijede auto. V průměru to dělá tisíc až tisíc dvě stě litrů denně.

Jsou krávy nebezpečné?

Kráva vidí všechno desetkrát větší. Když se lekne nebo má pocit strachu, kope a trká, jinak ne. Víc uvnitř při dojení. Je to projev obrany a stresu. Švihá ocasem.

Někdy veselé historky?

Někdy se stane, že kráva leží v kravinci, rychlými stahy svalů odhání mouchy, též bravurně ocasem. Smůla je, když ošetřovatel stojí poblíž, kráva se zvedne, ocasem zasáhne několik much i s ošetřovatelem. Ocas je ve výši obličej, nejcitlivějšího místa, z kterého se potom stává tvář válečně pomalovaného indiána. Po zvuku mlask, mlask. Ocas se může omotat i kolem mého krku. Na pastvině zase můžeš uklouznout po výkalu a lehneš

si do toho. Některé pastviny jsou z kopce, takže i jedeš, pokud to nevybereš. Do kopce to končí obráceně. Jeden bývalý kolega měl průpovědku: „I když uklouzneš po h..., tvar se stále důstojně.“

Máš svou práci rád? Je namáhavá?

Mám ji rád. Bývaly doby, kdy to byla velká dřina, teď pomáhá technika. Ani dnes to pro někoho není procházka růžovým sadem. Ubíjející je čas vstávání. Pracovní doba začíná ve čtyři hodiny ráno.

Myslíš, že je tahle práce dostatečně finančně ohodnocená?

Myslím, že není, ale já se cítím spokojený.

A já dodávám, že mě přesvědčil, že je chlap na svém místě.

A ještě k jakému účelu jsou krávy chovány?

Jsou velmi užitečné. Kráva dává mléko, maso, kůži, využívají se paznehty, rohy, hnojivo, ... i jméno.

Za pozitivní, vtipný a zajímavý rozhovor děkuje někomu, kdo nejen, že svou práci dělá rád a rozumí jí, ale dokáže o ní i poutavě mluvit,

Ivana Řehořová

A komu?

Známemu ochotnickému herci a dobrovolnému hasiči, pohodovému a vstřícnému člověku a, troufám si tvrdit, profesionálnímu ošetřovateli skotu,

MARTINU HNYKOVÍ

ZPRÁVY Z OBCÍ

TŘÍČ

- Sbor dobrovolných hasičů Tříč na poslední okrskové soutěži v Harachově 7. 6. získal 4. místo (bramborovou medaili) z deseti soutěžících družstev.

- Penzion a restaurace Esprit se prodává za 5 miliónů korun.

- Pan Novotný, majitel pily, pokládal asfaltový koberec okolo své truhlárny.

- Na Tříčských vrších byla na jaře na některých travnatých plochách provedena obnova živin v půdě - ozdravení luk - a od 29. 5. proběhla senoseč - na siláž. Sekal František Patočka.

- Po pálení čarodějnic zůstal stále neuklizený nepořádek, kvůli kravám musel být oplocen a Městský úřad v Jablonci nad Jizerou, na jehož pozemku ohniště leží, hrozí sankcemi.

- V souvislosti s rozlučkou 9. třídy ve tříčské sokolovně, 28. 6. ve tři hodiny ráno, se stala autonehoda. Opilý řidič nezvládl směrem z Vysokého jízdou, vyletěl přes živý plot do štítu a posunul střechem domu „u Ptáčků“. Způsobil materiální škody a on i spolujezdec skončili zranění v nemocnici.

- Do rekreační chalupy na Kamenci se vloupal kolem 10. července neznámý pachatel. Rozbil okno, snědl na co přišel, vypil slivovici, převlékl se do čistého, obul si majitelovy kanady a zmizel.

Sdělení Ondřeje Hájka

28

CESTUJI, CESTUJEŠ, CESTUJEME

Život v Kanadě

2. část

Na jejich škole se mi líbí, že rodiče a známí a kdokoliv, kdo projeví zájem, se mohou zapojit do výuky a práce školy. První týden školního roku jsem vyplnila přihláškový formulář, který byl poslán na úřad - tam překontrolovali můj trestní rejstřík a legalnost mého pobytu v Kanadě a během měsíce jsem mohla do školy kdykoliv jít jako dobrovolník. Vzhledem k mé pedagogické praxi bývám ve škole již pravidelně a s pedagogickým sborem vycházím nad míru dobře. Mohu být, stejně jako kterýkoliv další rodič, na vyučování a pomáhat vyučujícímu. V mém případě je to u prvňáčků, kam chodí mladší holčička Megan. Jsem přítomna všemu, co se v hodině děje, vidím, co učitel s dětmi dělá, jak reagují a jak se chovají. Především jak se chová Megan, protože ta je z těch dětí, které jsou nejspokojenější, když z něčeho visí hlavou dolů... Pomáhám učitelce kopírovat, vystřihovat, laminovat, připravovat materiál na další den, což jsou činnosti, které by za jiných okolností dělala doma, a to i několik hodin. Kdo učí, ten ví, že naši pedagogové většinou tráví víkendy opravováním a přípravami a všemožným papírováním a jsou ve stresu - tím pádem slevují z požadavků, protože energie, kterou by věnovali dětem, se jim prostě nedostává.

Je jednoduché kritizovat něco, co laik nezná a nevidí. Tady jsou učitelé respektováni, protože rodiče vidí do zákulisí a nic se neutají a nezasuně pod koberec. Neříká se: „Když on si mě zasedl...“, protože rodič, prarodič, teta, sourozenec... může být třeba každý den - půl hodinky, hodinu, podle toho, jak má čas - v hodině a vidět, co se tam děje. A nemusí to předeem oznamovat.

Naše holky nemají žádnou „žakovskou“, ale třikrát do roka dostávají hodnocení - známkové i slovní. Jeden předmět je rozdělen i do šesti částí - tedy pokud bych to převedla kupříkladu na český jazyk, jenž se u nás hodnotí jednou známkou, pak by naše děti měly na vysvědčení známku zvlášť za čtení, sloh, gramatiku, vyjadřování atp. a známku souhrnnou a k tomu vysvětlení, co se jim dařilo a nedařilo. Škola je zde obrácená neboli bodová - „pět“ je nejvíce bodů a tudíž nejlepší známka. Pokud má studentík známku „tři“, pak přesně odpovídá požadavkům, pokud dostane čtyři body, pak již v některé oblasti v daném předmětu vyniká a pokud je hodnocen stupněm pět, pak je opravdu výjimečný a mohl by možná zvládat i učivo vyššího ročníku. Obě mé holčičky se drží mezi hodnocením čtyři a pět, takže je radost s nimi pracovat.

Velice se mi líbí nápad mít rodičovské schůzky vedené dětmi. Dítě vezme svého rodiče za ruku a samo mu ukazuje své materiály, to, s čím se chce pochlubit, s čím ve škole pracuje, jak tomu rozumí. Pokud jsou „normální“ rodičovské schůzky, pak mají rodiče celý den a jedno odpoledne na to, aby

do školy zašli, učitel má na ně patnáct minut a dítě je přítomné, takže odpadá ono „Co na mě kdo řekne?“ a „S čím zase přijdou naši domů?“. Za ten rok svého pobytu v Calgary jsem neviděla jediné dítě brečet, že by se mu nechtělo do školy, brečet kvůli úkolu nebo být v podobném stresu. Starší Emma dostává ve třetí třídě úkol jednou týdně - v pondělí a odevzdává ho v pátek, neexistuje úkol na víkend, protože i dítě má nárok na odpočinek. Ovšem ten úkol má několik stránek, týká se opakování látky a je z několika předmětů.

Každý týden chodí učitel s žáky do knihovny, minimálně na hodinu. Společně vybírají jednu knížku týdně, v obou jazycích, společně čtou a o knížkách si povídají. Každý týden. Počítač a internet nejsou během prvních ročníků povoleny, domácí úkoly jsou vypracovávány ručně. Děti čtou a zůstává jim to i v dospělosti. Jako v Jiřikově vidění si člověk připadá v místních knihovnách, kde jsou čtenářské kluby i několikrát za den, staví se stále větší a větší prostory a knihovna funguje po celý týden včetně víkendů od devíti ráno do devíti večer, i když je neustále nedostatek personálu.

Škola, kam holky chodí, patří do státního systému, takže předpokládám, že jsou podobná pravidla všude. Osnovy jsou sice dané celoplošně, ale je na škole a na vyučujícím, jak se ke kýmým znalostem se studenty propracují. Pokud se třeba má probírat funkce oka, světlo a stín, spolupracuje s naší školou i divadlo Jubilee Auditorium, kde osvětlovači s učiteli a třeba i lékařem připraví pro děti přednášku o

29

světla, stínu, oku, nevidomých... o všem, co je se zrakem spojeno. Dále do školy přicházejí třeba profesionální sportovci a po dobu tří týdnů učí všechny třídy bruslit na kolečkových bruslích – alespoň je pak menší pravděpodobnost úrazu. Nebo přijedou tanečníci a učí děti tančit. Pochopitelně obojí v rámci tělesné výchovy. Výtvarníci pozvou ke spolupráci sochaře, hudebníci pořádají koncerty – viděla jsem divadlo o potravinách připravené pro výuku přírodovědy. Jela jsem na výlet, během kterého si prvňáčci mohli zkusit podojit krávu (model), uplést provaz, přihlížet střihání ovcí, svězt se na povozu taženém koňmi a posléze sedět v aréně a vidět právě, nefalšované rodeo, které se každoročně do Calgary vrací, když tu probíhá Stampede.

Učitel má svůj stůl ve třídě, která je rozdělena do několika částí a všechny předměty probíhají v jednom místě, kromě hudební a tělesné výchovy. Děti sedí každé zvlášť u malých stolečků, jež je možné sestavit do různých tvarů podle potřeb učitele. V této škole jsou tři první třídy, v každé je 17 studentů. Ve vyšších ročnících se třídy spojují do dvou.

Na co se většina studentů těší, jsou speciální dny. Třeba Den hokeje – oblečení je čistě hokejové, Halloween – čarodějové a duchové vládnou celé škole, Den postaru – děti jsou oblečené postaru a učí se o tom, jak se vzdělávalo před sto lety, Den let sedmdesátých, Týden barev – děti i učitelé jsou každý den ladění do jedné barvy, Den v pyžamu – do školy se jde v pyžamech a v županech, i s nezbytným medvídkem na spaní. To vše

podstupují i učitelé. Učí se normálně, ale atmosféra je uvolněná a všichni si to užívají. Vyvrcholením jsou dva taneční večery, kdy maminky napečou bábovky a buchty a všichni se sejdou ve škole, kde mají děti v tělocvičně diskotéku, rodiče v knihovně poslouchají jazz, v chodbách probíhají dražby a soutěže o dorthy a masky a to všechno je záležitost dobrovolníků a rodičů a přátel školy. Prostě to tu funguje.

Škola se úderem osmé hodiny, kdy se zamkne, nestává nedostupnou tvrzí, ale kdo přichází jako dobrovolník, má vystavenou kartičku se jménem, kterou nosí viditelně, a tím je dané, že je ve škole „pracovní“. Co se týče papírování – osobně jsem třeba nikdy neviděla učitele zapisovat do třídní knihy. Ty jsou ve školní kanceláři, kam se nahláší jen onemocnění a absence, učitel vidí, koho ve třídě má a když se vše shoduje s nahlášenou absencí, pak není problém. Pokud se dítě do školy nedostaví do 8.15 hodin, kancelář školy volá domů, kde se student nachází.

Co se týče oblečení, uniformy se nosí pouze na soukromých a prestižních školách. To potom mají slečny povinné sukně a kluci kravaty – už od mateřské školy. Ovšem má to svůj půvab a účel – všichni jsou stejní, odpadají rozdíly a závidění a problém, co na sebe. Škola, kam chodí holky, uniformy nemá. Děti chodí většinou v teplákových soupravách, protože o přestávkách, které jsou za celý den tři – po 90 minutách výuky, kdy učitel podle své potřeby mění činnosti –, musí povinně ven na hřiště za každého počasí. Oblečení je tedy pracovní a

žádná maminka nešílí z toho, že jde dítě ze školy zmazané. Ve škole je přece od toho, aby objevovalo nový svět, experimentovalo se všemi hmotami a materiály a barvami a objevovalo samo sebe.

Kanada nejsou Spojené státy americké!!! Výuka jde do hloubky, děti se učí respektovat ostatní národy a kultury a snaží se poznávat a čtít dějiny jiných národů, se kterými má Kanada něco společného. Kanadčané jsou velmi hrdí, že nejsou Američané...

Přistě třeba o tom, co tyto dvě země (v nichž obou jsem žila a žiji více než jen čtrnáct dní) – spojuje a rozděluje.

Daniela Hejralová

SPORT

Soutěž slušnosti

Ve čtvrtek 3. 7. 2008 se v pivovaru Rohozec uskutečnilo slavnostní předání cen soutěže slušnosti v jarní části 2007/08 okresního fotbalu mužů. Pozváni byli zástupci prvních třech družstev: Vysoké „A“, Rovensko „B“ a Martinice, kteří po krátké neformální debatě o fotbalu, ale také o výrobě a kvalitě piva, od ředitele Ing. Františka Jungmanna převzali ceny za jejich umístění v této soutěži. A jak jinak tomu mohlo být, než že každý klub si odvezl sud kvalitního „Rohozeckého skaláka“, odstupňovaně (12° - 10°) dle konečného umístění.

Zdeněk Seidl

KČT

7. 6. 2008 – výšlap do Krkonoš

Trasa: Harrachov – Mumlavský vodopád – Krakonošova snídaň – Zadní Plech – Dvoračky – Rokytnice nad Jizerou. K prvnímu a poslednímu bodu naší trasy jsme využili autobusový spoj. Celkem jsme našlapali 20 km, krásnou přírodou a za příjemného slunečného počasí. Účast 6 spokojených příznivců turistiky.

19. až 22. 6. 2008 – sjezd Lužnice

1 den – odjezd z Vysokého v 6.30 směr Praha – Lužnice. První zastávka zámek Červená Lhota. Prohlídka zámku a projití naučné stezky okolo zámeckého rybníku. Další zastávka Třeboň. Naučná stezka kolem rybníku Svět, Schwarzenberská hrobka, prohlídka Třeboňské a Radniční věže. A dále vjíždíme k ubytování – kemp Lužnice. První den byl věnován pěší a poznávací turistice. Za krásného počasí jsme ušli 18 km.

2 den – na lodích – rezervací Staré Řeky od Majdalény do kempu Lužnice. Koryto řeky bylo na několika místech zavaleno padlými stromy. Trasa 23 km vedla nedotčenou přírodou a místy nebylo jasné kudy jet.

3. den – trasa 22 km - kemp Lužnice – autokemp Karvínky. Po 15 km vjíždíme na hladinu rybníku Rožmberk. Po krátké poradě určujeme bod, kam bychom měli dojet. Silný protivítr nám jízdu vpřed zcela znemožňoval a tak k určenému bodu jedeme hodinu.

Druhé překvapení nás čekalo u Karvánku. Autokemp jsme přejeli a museli jsme se proti proudu vracet. I na řece se dá zabloudit. Ještě, že nás dobří vodáci na to včas upozornili.

4. den – trasa 17 km – Karvánky – Planá nad Lužnicí. Před cílem ukončujeme naše putování. Poslední část řeky nám dala zabrat pro její stojatou vodu. Byla to aspoň pořádná pádlovačka. Vracíme lodě a odjíždíme k domovu.

Akce zdařilá, počasí nám přálo i ke koupání, co víc si přát. Účast 14 příznivců vodní turistiky.

Jiří Libal

Reportáž ze 4. závodu Krконоšského poháru MTB 2008 – Pearl Izumi Vysoké- ho maratonu

„Máme to za sebou“. Tato věta zazněla s úlevou v sobotu 28.června 2008 z úst většiny závodníků a pořadatelů. Po neblahých zkušenostech z předchozích dvou ročníků jsme s obavami sledovali předpovědi počasí již 14 dní dopředu a každý den jsme prosili Krakonoše, aby se nad námi

letos slítoval. Byli jsme vyslyšeni a v 10:00 se na náměstí Dr. Kramáře postavilo na start maratonu za ideálního počasí 104 bikerů – vytrvalců. Oproti loňsku jsme okruh lehce upravili, přesto na účastníky čekala náročná trať s krásnými technickými pasážemi. V hlavní kategorii **muži – open** zvítězil v čase 3:28:23 Aleš Kestler, když z vedoucí pozice musel po nepřijemném pádu odstoupit Martin Horák (přejeme brzké uzdravení). Na druhém místě dojel Ondra Zelený, který si náš závod dal jako přípravu na MS v MTB maratonu, třetí se objevil pod cílovým obloukem Jan Fišnar. Mezi ženami zvítězila Petra Tlamková.

Ve 14:00 startér vypustil na trať bikery v žákovských kategoriích. Mezi 42 startujícími se neztratili vysoetí závodníci, především Pavla Šaldová předvedla pěkný výkon a ve své kategorii vyhrála. Kompletní výsledky najdete na www.t-base.cz.

Po ukončení závodu a slavnostním vyhlášení jsme byli odměněni výborným občerstvením (touto cestou bych chtěl ještě jednou poděkovat setkám „Sejkorkám“) a k dovršení odpolední pohody přispěla skupina NABOSO, která nám hrála k poslechu a tanci na

přírodním parketu v areálu ŠACHTY do pozdních večerních hodin.

Na závěr bych chtěl za uspořádání této akce poděkovat všem, kteří nám pomáhali: sponzorům, časomíře, pořadatelům, kontrolám, občerstvovačkám a dalším.

Fotografie si můžete prohlédnout na stránkách Krконоšského poháru a Cykloklubu Vysoké n. J., výhledově bude možné zakoupit DVD v prodejně FALCO SPORT. Všechny, kteří by chtěli svým názorem přispět k debatě o pořádání letošního resp. příštího ročníku, prosím zašlete své náměty e-mailem na adresu

cyklovysoke@tiscali.cz.

*Za Cykloklub Vysoké nad Jiz.
Roman Čivrný,
předseda oddílu a ředitel závodu*

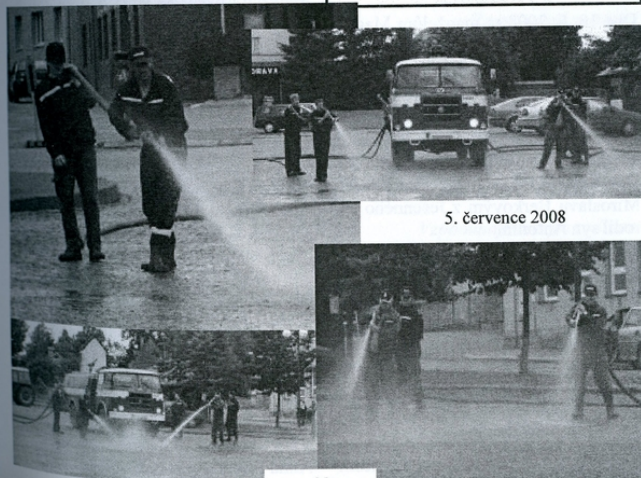
V Mateřské škole ve Vysokém nad Jizerou se ve školním roce 2008/09 pro předškolní děti a jejich rodiče bude konat

KURZ KERAMIKY

Co si vytvoříte:
aroma lampu, zvonky, reliéfy, ručně točené misky, postavy, hrneček, talířky, zvířátka, svíčky apod.

Informační schůzka se koná
v pondělí 8. září 2008 od 15 hodin

Číslo kurzu: 850 Kursové (Kurz probíhá od září do května)
Kurz vede Mgr. Hana Janová
Informace na tel. č. 481 321 321 nebo 735 267 050

5. července 2008

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Svatba

Dne 14. 6. 2008 uzavřeli sňatek v kostele sv. Kateřiny Michaela Seidlová a David Havlíček, oba z Jablonce nad Jizerou.

Hodně štěstí!

Narození

Dne 10. 6. 2008 se manželům Magdaleně a Adamu Bartoňovým z Vysokého nad Jizerou narodil syn Metoděj Michael

Dne 4. 7. 2008 se manželům Vladimíře a Janu Mejzlíkovým z Vysokého nad Jizerou narodil syn Jan

Dne 9. 7. 2008 se manželům Haně a Miroslavu Berkovým z Jesenného narodil syn Antonín

Vítání občanů

Poslední „akce“ v obřadní síni dne 1. 6. 2008. Mezi občany byli přivítáni Vít Dušíra ze Tříčce, Karolína Fidlerová z Vysokého a Jakub Patočka ze Sklenařic.

*Do dalších let přejeme
hodně zdraví a štěstí!*

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou

Ing. Josef Grafek 73 let
Ludmila Machytková 79 let
Milada Kašťáková 80 let
Božena Čechurová 81 let
Jiří Sajdl 81 let
Ludmila Strnádková 83 let
Jindřiška Jandová 84 let
MUDr. Ladislav Kavan 89 let
Miloslav Cerman 70 let
Miloslav Konř 70 let
Jana Fišerová 71 let
Luděk Petruška 73 let
Miloslava Kobrová 74 let
Ivo Vodseďálek 77 let
Drahomíra Kavanová 79 let
Jaroslava Hadravová 80 let
Emilie Haasová 83 let
Bedřich Lukeš 83 let
Josef Zita 88 let

Horní Tříč

Věra Hrubá 79 let
Božena Škodová 81 let
Oldřich Slavík 70 let

Sklenařice

Olga Šimůnková 85 let
Oldřich Vitvar 85 let
Anna Metelková 79 let
Emilie Stochlová 87 let
Jaroslav Friedrich 88 let

Helkovice

Bohuslav Nosek 77 let

Stará Ves

Věra Černá 75 let
Anna Přibáňová roz. Poláková 88 let

Dne 8. července 2008 oslavila 108 let paní **Marta Pokorná** v domově důchodců na zámku v moravských Bučkovčicích u svých rodných Dačic, jako nejstarší žijící občanka České republiky. Jak sdělil televiznímu reportéru Aleši Hazukovi její mladší, pětáosmdesátiletý syn Jiří Pokorný, tak působila mimo Dačicko dvacet let v obchodu s obuví ve Vysokém nad Jizerou. Zde podle vysokých pamětníků bydlela v domě čp. 229 u Nečásků, nynějším hostinci „Na růžku“.

Všem jubilantům blahopřejeme!

Poděkování

Paní Marta Bartoňová z Horní Tříčce, žijící nyní u syna v Bělé pod Bezdězem, děkuje za všechna přání k 89. narozeninám, jež oslavila 13. února 2008. V novém působišti se jí daří dobře, a na Vysocko, své přátele, sousedy a známé bude vždy ráda vzpomínat.

Úmrtí

Dne 1. 6. 2008 zemřel pan Karel Halíř z Vysokého nad Jizerou ve věku 82 let
Dne 6. 6. 2008 zemřel pan Marian Stochel ze Sklenařic ve věku 87 let
Dne 7. 6. 2008 zemřel pan Miloslav Ďoubalík z Liberce a z Vysokého nad Jizerou ve věku 55 let
Dne 23. 6. 2008 zemřela paní Zdenka Holcová z Vysokého nad Jizerou ve

věku 80 let

Dne 15. 7. 2008 zemřel pan Čestmír Slavík „Hošek“ z Horní Tříčce ve věku 83 let

Dne 20. 7. 2008 zemřela paní Marie Nigrinová z Horní Tříčce ve věku nedožitých 83 let

Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Poděkování

Také prostřednictvím Větrníku si dovoluujeme poděkovat za projevená vřelá slova soustrasti, květinové dary a za osobní účast na posledním rozloučení s naším drahým zesnulým, panem Miloslavem Ďoubalíkem, konaném v chrámu Páně sv. Kateřiny ve Vysokém nad Jizerou. 14. června 2008.

Zarmoucení pozůstalí

Vzpomínka

Dne 7. 7. 2008 uplyne již 10 let, kdy nás opustila paní Libuška Kavková roz. Mařátková z Vysokého nad Jizerou.

*Vzpomínají dcery s rodinami
a sestra Anna*

